

ישראלים במרכז שערוריית בנייה בקניה ראשי העיר יודח

כותרת בעיתון נאירובי
יותר מ-100 כלים במחיר אפסי

קצת קטנה. השניים החליטו להיכנס לעסקי בנייה גדולים בקניה, וכך נכנסה לעיסקה גם עיריית נאירובי.

רווחים

ללא מיכרז

במרכז העיסקה עומדת הלוואה גדולה של הבנק הבינלאומי לפיתוח בינלאומי. המנוהלת על ידי ארצות-הברית. הלוואה היא בת 36 מיליון דולר, והיא נועדה להקמת עשרות אלפי יחידות דיור ברמה נמוכה לתושבי נאירובי. נאירובי גדלה בקצב של 100 אלף תושבים לשנה, הנהורים אליה מכל חלקי הארץ בת 20 מיליון התושבים. מרבית תושבי העיר, המונה כיום כמיליון תושבים, סובלים ממחסור בדיור. עיריית נאירובי הופקדה מטעם האמריקאים על ביצוע הפרוייקט, והיה עליה להוציא מיכרז לבניית המיבנים במימון האמריקאי. לפי העיתונות, ניתנו העבודות על ידי ראש-העירייה, לחברה של זאבי, ללא כל מיכרז, ובמחירים המבטיחים לו רווחים נאים. נוסף על כך קיבל זאבי מן העירייה חוזה, המבטיח לו קרקעות רבים במרכז העיר, ללא תמורה, שעליהם יבנה דירות ברמה בינונית לעובדי העירייה והממשלה. על בנייה זו, המבוקשת מאד בקניה, עתיד הקבלן להרוויח כשליש העלות, ותודות לקבלת הקרקע בחינם צפויים לו רווחי-יעתק, בלי כל סיכון: בקניה הביקוש לדירות הוא כה גדול, שכאשר הקבלן מודיע על כוונתו לבנות בתים, הוא מוצף המוגנות, ומקבל את כל המימון מתקציבי הממשלה, המלווה לבנייה בריבית של 9% בלבד. בהתאם לדיווחי העיתונות של נאירובי, קיבל זאבי שיטחיקרקע גדולים במרכזי הפרברים היקרים ביותר של נאירובי. כאשר נודע הדבר לגיזבר העירייה, הוא פנה במכתב לשר הפנים, התלונן גם כי משתמשים במכונות של העירייה להסעת בוחרים של סיעת ראש-העירייה במחנות-הבחירה שלו. ברור כי לפעולת הגיזבר יש מניעים פוליטיים, על רקע מילחמת-הבחירות. אולם ההתקשרות בין זאבי לראש-העירייה כבר גרמה להכפשת שמם של הישראלים בקניה, והכתורות מבשרות כי הישראלים קשורים בעיסקות אפלות עם ראש-העירייה וסיעתו.

לא ברור אם החקירה תגלה כי היו צדדים אחרים לעיסקה. שאולי יתייב את המעורבים לפעולות מהירות. הקהילה הישראלית בקניה מונה כ-500 נפש, ומהם 100 מועסקים על ידי זאבי. הפרשה שהיא קשורה בה יכולה לגרום לנזק בלי-תואר לישראל ולקשריה הכלכליים עם קניה. שהיא אחת המדינות המעטות באפריקה, המתירות קשרים כלכליים עם ישראל ונחיתת מטוסי אר"ע.

יגאל לביב

שניים מגורדי הקבלנים הישראלים, זכריה דרוקר וגדי זאבי, עומדים במרכז שערורייה המסעירה את קניה ובירתה נאירובי. השערוריה עלולה לגרום לפיטורי ראש-עיריית נאירובי, אנדריו ג'ומבה, שהוא האיש השלישי החזק בקניה, אחרי הנשיא מוי ושר-האוצר קיבאקי. הדחתו של ג'ומבה תחסל את סיכויו לנצח בבחירות הקרובות לפרלמנט בנובמבר, את שרי-החוז של קניה, שהוא מאוהדי אש"ף, וראש האופוזיציה לנשיא מוי בתוך המפלגה האחת הקיימת בקניה, קאנו. היומון של קניה, האומה, מדווח מזה כמה ימים בכותרות ראשיות, כי מועצת העירייה של נאירובי נקראה לאסיפה יוצאת-מנהל, כדי לפטר את גיזבר העירייה, הסיבה הרשמית לפיטוריו, כפי שמסר מזכיר העירייה, היתה שכתב מיכתב לשר-הפנים של

NAIROBI City Council had no mandate to get involved in the formation of the Nairobi Development Company Ltd., councillors said at City Hall yesterday.
The company was registered on June 23, 1979. Town Clerk Simon Getonga and an Israeli national, Mr. Gad Zeevi, are directors of the company which is jointly owned by the City Council and H Z (Kenya) Ltd.

יריעה על זאבי
100 מתוך 500 בני הקהילה הישראלית

קניה ישירות, ולא דרך ראש העירייה, וכן שלא העלה את השכר ל-200 פקידים ב-10%, כפי שהחליטה הממשלה. זמן קצר לפני מועד האסיפה התברר כי מזכיר העירייה החליט לבטלה. היה זה כשנודע לו, שבקרב חברי מועצת-העירייה יש רוב למניעת פיטורי הגיזבר, וכי קיים סיכו סביר להדחת ראש-העירייה ג'ומבה, כאשר ראו חברי מועצת-העירייה כי ה' אסיפה נדחתה, פנו אל שרי-הפנים ותבעו כי יחקרו את כל הפרשה.

המדינה

קטנה עליו

התכרר כי המיכתב שכתב הגיזבר לשר הפנים כלל העתקים של חוזה על הקמת חברת בנייה חדשה, בשם החברה לפיתוח נאירובי, ובעלי מניותיה הם עיריית נאירובי והקבלן הישראלי גדי זאבי, באמצעות החברה ח"ז (חירום-זאבי), שהוא מפעיל בקניה. גיזבר העירייה התלונן כי החוזה על הקמת החברה נעשו בחשאי על ידי ראש-העירייה, בלי האישורים החוקיים הדרושים, וכי הקמת החברה והחוזים שנחתמו עימה מעניקים לשותפים הישראליים הטבות לרוב על חשבון העירייה.

גדי זאבי היה שותף בחברה ישראלית לציוד עפר חירום-לנדאו, שהוקמה על ידי אביו וארבעה קבלנים, בראשות ישעיהו לנדאו. לפני כעשר שנים, כאשר נגמרו העבודות בדרום, עבר זאבי לעבוד בהיקף גדול באוגנדה ובקניה, והפעיל שם עשרות כלים. את המכה הגדולה עשה כאשר איזו אמין גירש את הישראליים מאוגנדה. חברת ורד של מקורות נשארה עם יותר ממאה כלים כבדים באוגנדה, ולא יכלה להוציאם. זאבי קנה מוורד את הציוד במחיר אפסי, ויחד עם שרי-החבורה של אוגנדה העביר את הציוד כולו לקניה.

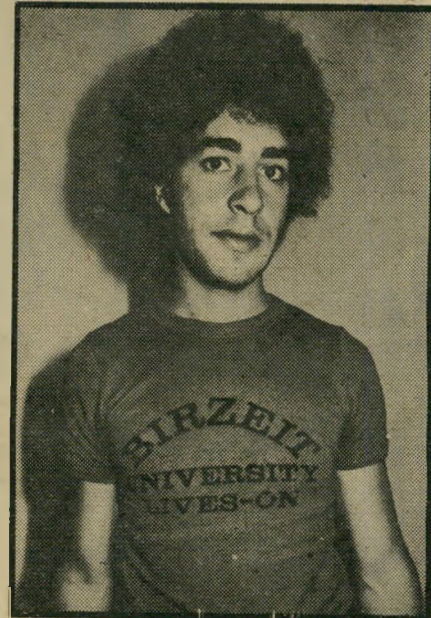
הוא הפך לגדול הקבלנים בעבודות-עפר בקניה, המעסיק אלפי עובדים מקומיים, וקרוב ל-100 ישראלים. הוא בונה את מרבית שדות-התעופה הצבאיים של ארצות-הברית, סולל את מרבית הכבישים במדינה, ומקים את מרבית הסכרים ומפעלי המים בקניה. מילבדו ומילבדו הקבלנים, שותפים עימו בעסקי ח"ז בקניה גם החברה שרותי הנדסה של נסים בראז'יק, בשליש המניות.

התחום שבו לא פעל זאבי היה בנייה, וכדי להיכנס לתחום זה התקשר עם הקבלן החיפאי זכריה דרוקר, שגם עליו המדינה

חילת יוני לארצות-הברית, הופיע בכנסים שבהם השתתפו אמריקאים, ערבים ו' יהודים. הוא קרא לכל האירגונים ולכל האנשים התומכים בחרות החינוך לחלום למען פתיחת האוניברסיטה. ישראל ניסתה ליצור לאוניברסיטה תדמית של מרכז פוליטי, במקום מכון אקדמי. כל זה כדי לאפשר לשליטונות הכיבוש הצבאי לעשות מאיתנו שעיר לעזאזל, אחרי שהם ראו שאינם מסוגלים לעמוד מול ההתנגדות והרגשת אי-שבי עות-הרצון, שהלכה ופשטה בכל השטחים הכבושים.

המיבנה הראשי של הקמפוס הוא בן 90 שנה. ב-1924 החליטה בריעה נאצר לת' רום חלק מכספי המישפחה למען תושבי ביריות. תחילה זה היה בית-ספר עממי. ב-1942 הפך בית-ספר תיכון, וב-1952 — מיכללה דרשנית, שהתעודה שלו מוכרת באוניברסיטות אמריקאיות ואירופיות. מאז 1972 נחשבת אוניברסיטת ביריות כטובה וכמוכרת ביותר ברחבי הגדה ה' מערבית.

52 שנים היה בית-הספר שייך למיש' פחת נאצר, עד שהחליטו בני המישפחה להעבירו לחסות גאמנים, בראשות כארים חאלף, ראש עיריית רמאללה. עד 1971 שימש מוסא נאסר (שר-החוז לשעבר ב' ממשלת ירדן), כנשיא האוניברסיטה, אחר ריו כיהן בתפקיד הנא נאסר, שהוגלה

סטודנט בכיריזית
— איך לעשות יחסי-ציבור —

לירדן ב-1974. עתה מנהל את האוני' בריסטה הד"ר גבי בראמקי. במקום לומדים 1100 תלמידים, באמצעות 110 מורים, חלקם אירופים ואמריקאים, העובדים לפי חוזה מיוחדים. שיעור התלמידות מגיע לכדי 43%, רובן מת' גוררות במעונות ליד הבניין הראשי.

העירייה ביריות שוכנת צפוני-מער' בית לרמאללה, ובה 7000 תושבים. עד 1948 היו כל התושבים נוצרים, אחרי ה' מילחמה התווספו אליהם פליטים מוס' למים. העירייה חובקת את הקאמפוס, ורבים מתושביה מתפרנסים מעבודתם באוניבר' סיטה.

„לנו יש סימן שאלוהים לא רוצה כי בוש", אמר השבוע איש זקן, תושב המ' קום, „יומיים אחרי שסגרו את האוני' בריסטה, קמנו בבוקר וראינו את דגל פלסטין על המיסגד ועל הכנסיה. באו חיילים וניסו להוריד את הדגלים. עבדו כמה שעות עד שהצליחו. למחרת ראינו שוב את הדגלים, באו חיילים, ניסו וניסו, ונשנים מהם נפלו. אחרי כמה שעות הם הצליחו, ואז קיבלו פקודה לשבור את התורן. אם אלהים היה חושב שצריך כיבוש, אז החיילים הישראלים לא היו נופלים. בשבילנו זה סימן, אצבע אלוי הים!"

חריצות אדומות. כשבוע אחרי סגיי רת האוניברסיטה החל ד"ר גבי בראמקי לשלוח מיכתבים לשר-הביטחון, עור וייצי' מן, בהם ביקש להיפגש עימו לשיחה. מאות מיכתבי מחאה נישלחו אל שרי-הביטחון מאוניברסיטאות ארץ ובחוץ-לארץ, ומ' אנשים פרטיים בכל רחבי העולם. ביום השישי לפני כשבועיים, הוזמן בראמקי לשיחה המצופה, שבה נכח גם תת-אלוף

מישפט

כחונת פסים

הראיה היחידה היא

כותנת זהה לזו שג'

החשוד, הופען בקוד:

„אני הף מפשע!"

„אדוני השופט, אני יכול יותר", מחה ציון קולקופי (29), בבית-מישפט השלום בתל-אביב, „כל פעם שקורה משהו, עוצרים אותי, עכשיו אני חשוד בגלל כו' תונת-פסים. אתה יודע, אדוני, כמה חולי-צנת כלה יש בעיר?"

ציון נעצר לפני כשבועיים, בחשד כי פרץ, יחד עם חבר, לדירת-מגורים השיי' כת לנעים דלל מרמת-השרון, וגנב ממנה תכשיטים. בשווי של יותר מ-100 אלף ל'י רות. בחקירת המישפחה התברר, כי סמוך

בנימין בן-אליעזר. כעבור חמישה ימים החקבל האישור הרשמי לפתיחת האר' ניברסיטה.

„לא התחייבנו לשום דבר שלא עשינו גם קודם לכן", אמר ד"ר בראמקי, „אנו אחראים לכל הנעשה בתוך שטח הקאמ' פוס. איננו אחראים לנעשה מחוץ לשטח. בשביל זה יש מימשל צבאי ויש מישר' טיה. זה לא עניין להנהלת האוניבר' סיטה."

התלמידים, רובם תושבי הגדה המערבית ומיעוטם מישראל, הגיעו ביום שבו פור' סם בעיתונות דבר פתיחתה. „לא באנו ללמוד", אמר אחד התלמידים, „את זה עשינו כל הזמן. גם ליד וגם עם התלמידים שלנו."

„באנו להראות לכולם עד כמה דאגנו לאוניברסיטה שלנו". רוב התלמידים לבשו חולצות אדומות שעליהן הכתובת: „אוניברסיטת ביריות קיימת!"